

er, som om der – selv om man har fået placeret transport og energi i det samme ministerium – ingen som helst gennemslagskraft er i forhold til transportdelen. Men jeg håber meget, at Infrastrukturkommissionen, der arbejder i de her måneder, vil tage den klimaudfordring på sig og vil begynde at diskutere den, selv om det ikke fremgår så eksplicit af deres kommissorium, som man kunne ønske.

Men i transportsektoren, som er den eneste sektor, hvor vi virkelig har fået en dramatisk stigning i energiforbruget, er der mange lavt-hængende frugter. Der har vi virkelig muligheder for at gøre noget. Lad os tage fat på det.

Jeg håber som sagt på det bedste. Jeg skal ikke lægge skjul på, at det nogle gange er en lidt surrealistisk oplevelse at forhandle med regeringen. Det er, som om man har at gøre med et tohovedet, jeg vil ikke sige uhyre, men et tohovedet dyr i hvert fald, hvor den ene part ligesom tydeligvis ikke ønsker, at det skal, jeg havde nær sagt lykkes med de her ambitiøse energimålsætninger, og den anden part har et meget stort ønske om det.

Det, jeg er mest bekymret for af alt, er, at regeringen laver en skuffeaftale med Dansk Folkeparti. Jeg tror, at regeringen bliver nødt til at gøre noget. Her tænker jeg selvfølgelig på den såkaldte PSO-aftale, som gør, at man har bundet sig til, at man de facto ikke kan lave den udbygning af vindenergi, der skal til, for det koster penge at lave vindenergi. Og hvis ikke man kan lave en afgift på vinden i starten, så er det meget, meget vanskeligt. Derfor bliver regeringen på et tidspunkt nødt til at overveje meget nøje, tror jeg, om konsekvensen kan blive, at man tager og går efter en bred aftale på det her område, med eller uden Dansk Folkeparti. For jeg har utrolig svært ved at forestille mig, at man kan gennemføre selv regeringens egne målsætninger uden en forøgelse af PSO-afgiften.

Men vi ser frem til forhandlingerne, og det bliver meget spændende.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Vi går videre i ordførerrækken. Det er nu fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 15.00

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil allerførst godt opfordre både ministeren og regeringens ordførere til at dæmpe selvrosen lidt ned. Det er faktisk ikke rimeligt i den grad at fremhæve Danmark som foregangsland, når vi

ser på, hvad der er sket inden for de seneste par år. Danmark har været foregangsland. Men lad os dog ikke forfalde til den form for småstats-selvros, hvor vi stort set ikke kan se resten af verden, på grund af at vi hele tiden står og hyl-der os selv.

Investeringerne i vedvarende energi i Danmark er røget ned på et meget, meget lavt niveau. Hvis man læser udenlandske aviser og udenlandske tidsskrifter bare en gang imellem, kan man også se, at Danmarks placering, når man sammenligner lande, glider ned ad stigen. Sidste år steg Danmarks CO₂-udslip desuden. Det er alarmerende.

Det er derfor helt afgørende at beslutte sig. Kan vi være fælles om at ændre den her udvikling, så vi igen kan blive – ikke bare på papiret, men i den virkelige verden – et eksempel, som kan inspirere andre? Det er jo den mulighed, vi har som et meget lille land. Vi er ikke så store, at det kvantitativt fylder ret meget, men vi har muligheden for at vise både resten af den industrialiserede verden – de andre lande i EU, USA, Japan, Australien osv. – og ulandene, at det lader sig gøre at have et højt velfærdsniveau og nedbringe både vores CO₂-udslip og vores energiforbrug og få nye teknologier på banen, hvilket også kan være en inspiration og derudover give et enormt løft til den brede del af dansk erhvervsliv, som arbejder med energiteknologier, fra de meget usexede ting som termostater og styringssystemer til det, der er meget synligt ude i landskabet, som vindmøller, biogas, store solvarmeanlæg eller andre ting. Det er det ene.

Det andet er, at jeg godt vil sige til regeringen, at den diskussion, vi har haft tidligere i dag om kvoteallokeringen, gør mig meget bekymret. Hvad handler kvoteallokeringen om? Den handler om vores Kyotoforpligtelse. Det danske Folketing støttede regeringen i beslutningen om Kyoto, ikke bare oprindeligt, da der sad en anden regering, men også, da beslutningsforslaget var til drøftelse her i Folketinget under den nuværende regering. Det gjorde Dansk Folkeparti ikke. Alligevel har regeringen valgt at lave kvoteplan sammen med Dansk Folkeparti.

Jeg synes, det er helt urimeligt, at man gør det, og jeg synes, det er uklogt, at man gør det. Så jeg vil gerne advare mod, at man går hen og laver en energistrategi alene sammen med Dansk Folkeparti, fordi man tror på, at man der kan gøre det billigere. Jeg vil ikke stå og referere fra de analysemøder, der har været, men der er